

Šmartnu — dajte kolikor zamorete, in hitro dajte! Nagla pomoč je dvojna pomoč. Vredništvo Novic bo po stari navadi rado prejemale milodare in jih gosp. tehantu Burgerju poslalo, de jih bojo pogorelcem podarili.

Nova koristna igrača.

Mnogotere baže igrač sim že vidil pri otrocih, pa mislim, de bi bila ta nar koristniši, ko bi se iz medenine (mesinga) ali kakošne druge rudnine abecedne čerke in številke napravile, in bi se v tružicah kakor druge igrače po štacunah prodajale, pa bi mogle biti velike in tako debéle, de bi se lahko s persti prijemale, in po mizi ali klopéh razkladale, de bi se otroci z njimi igrali, in se jih po iménu klicati vadili. Kadar bi jih že dobro imenovati znali, bi se tudi lahko besede zlagati učili, postavim: oče, mati i. t. d. in tako bi se mlajši od starejših učili. Kér pa nekatere čerke imajo pičice in druge znamenja nad saboj, ki se jih ne deržé, bi se mogle takó napraviti, de bi se jih deržale, tode čerka in pičica bi mogle svitli, kar je vmes, pa černo biti, de bi bil pravi čerkovid na njimi. — To mislim bi bila práv koristna igrača. *)

Bravec Novic.

Kratkočasnica.

Něk ptujic, slap Savíce gledat iti naménjen, se pelje po Bohinjskim jezeru, ter čolnarja, prilétniga možá, malo za norčeka imeti hoče, in ga vpraša: „Oče! kaj ménite, koliko škafov bi móglo biti, de bi se tole jezero noter spravilo?“ — „Sa! en sam, če je dosti velik!“ mož odgovori, in ga je splačal!

Oznanilo

nové slovenske slovnice (gramatike.)

Z veseljem bojo vsi tisti, kateri se hočejo slovenskiga jezika naučiti, novico sprejeli, de naš slavni gosp. fajmošter Blaže Potočnik izdeljujejo slovensko slovnico za Nemce, ktera bo še to zimo dokončana. To veselo novico so nam razodeli gosp. fajmošter v poslednji séji slovenskiga družtva, in kér vémo, de jih je sto in sto, ki si želijo slovensko slovnico omisliti, jim damo to berž na znanje. Vredništvo.

Novičar.

Ban Jelačić gré s svojo armado zmirej mirno proti Peštu naprej, in ima zdej svoje veliko ležiše v Veliki Kaniži. Nikjer se mu Ogrri dosihmal še zoperstavili niso, vojaki in narodni straže ogerskih krajev pogostoma k Banovi armadi pristopajo. — 19. tega mesca so prosili ogerski poslanci, ki so na Dunaj prišli, de bi jim dovoljeno bilo, v deržavnim zboru za svojo reč govoriti, de bi po tem zbor sklenil, kaj de bi bilo zastran njih vojske storiti. Pa deržavni zbor se je pravično po postavah deržal, in čeravno so nekeri nemškutarji silno rijovéli, ni njih beseda vender nič zdala, ampak pravica je zmagala. Šli so, od kodar so prišli Madžaroni, brez de bi bili kej dosegli! Čudno je, de imajo Ogrri zdej čas, poslance po svetu pošiljati, ktere naj bi raji v vojsko poslali! Žalostno pa je, de se da celo ljudstvo le od nekterih sleparjev v brezno pogube zapeljati. Nikdar ne more Košut mirne vesti iméti. — Nemški edinosti in Frankofortskimu zboru je jelo 19. tega mesca že klenkati. Edini Nemci so se sami med seboj zbili, tako de so mogli 19. tega mesca Frankofort z vojaki obséti. Kar nikoli nismo domili, se bo kmalo zgodilo. 29 avstrijskih poslancov je že domú šlo — žal nam je le za nadvojvoda Joana,

*) Zares hvale vredna misel.

Vredništvo.

de ima nepotrebno toliko grenjkih ur zavoljo nemške edinosti! Kmaló bomo kej več od tega ropôta slišali. — Na Laškim je še vse pri starih. Sklenjeni čas mirú je 22. tega mesca istekel; sliši še, de ga bojo še za 4 tedne podaljšali. — Rusovski cesarski poslanec je Turin, poglavitno mesto sardinske dežele, zapustil in oznanil, de — če se bojo Francozje v našo laško vojsko kaj mešali, bo Rusovski Cesar našimu Cesarju s vso močjó na pomoč prišel. Ko se je ta novica na Dunaji zvedila, so zagnali nekeri nemški časopisi grózen hrup, in so na vso moč zabavljali, zakaj de stojijo naš Cesar in ministri v rusovski zavezi. Nam se taka zaveza, če že mora biti, veliko koristniši zdi, kér v potrebi saj kej zda, kakor nemška — na papirji! — V Pragi ni nobeden več zapért izmed tistih, ki so jih o binkuštih zapérli; vsi nedolžni spoznani so bili 19. dan tega mesca še poslednji iz kehe izpušeni. Kje je tedej tista „weitverzweigte Verschwörung“, s ktero je knez Windišgréc celi svét za norca imel in dobro imé Čehov omadeževati hotel? Naše nemškutarske šolabarde so z neizrečenim veseljem berž po Ljubljani nosile, de je tudi 6 Slovincov v Pražki „weitverzweigten Verschwörung“ zapopadenih. Polžovo kri mora imeti, kteriga tako satanovo obdolženje ne zgrabi! — V Parizu je unidan začel nov časopis za slovanske reči na svitlo izhajati pod nadpisam „Le Slave“ (Slován).

Začetek šol v Ljubljani

za vse šole sploh bo še le o Vsihsvetih.

Slovenski pregovori

nabrani od gosp. prof. Drja. J. Zupana.

Bog edin, prijatlov skedinj! — Bog ljubi trojico. — Bog ne zedini Vlahov! Turška molitev. — Bog oblači, Bog prevedri. — Bog že vé, zakaj rep kozji krati. — Bogú dušico, sinu možnjico. — Bog visoko, cesar dalječ. — Bojim se tudi njega sence. — Bolezin dolga, smert gotova. — Bolj bode pridna pozimi predica, delj bo rozlala pod palcam petica. — Bolje biti nesrečen, kakor neumen. — Bolje dajati, kakor jemati. — Bolje danes kos, kakor jutri gos. — Bolje derži ga, kakor lovi ga. — Bolje dober beg od boja slabiga. — Bolje jemati, kakor dajati. —

Pogreški „device orleanske“

na prvi pôli, kateri naj se popravijo, namreč: na strani 6. v versti 21. razveséli namesti razveséli. — na strani 6. v versti 30. vdane namesti vdani. — na strani 6. v versti 31. srečne namesti srečni. — na strani 8. v versti 30. trikrat namesti takrat. — na strani 9. v versti 8. sestrama namesti sestram. — na strani 10. v versti 9. somnu namesti somnji. — na strani 16. v versti 21. studenci hladni namesti studence hladne. — na strani 16. v versti 34. prikazuje namesti prikazuje. —

Današnjimu listu je pridjana druga pola „Divice Orleanske“ in pa 17. „doklada.“

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	23. kimovca.	18. kimovca.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	27	2	30
1 » » » banaške	2	32	2	35
1 » » Turšice.....	—	—	1	31
1 » » Sorsice.....	—	—	1	57
1 » » Rēži.....	1	33	1	32
1 » » Ječmena.....	1	23	1	20
1 » » Prosa.....	1	19	1	18
1 » » Ajde.....	1	20	1	27
1 » » Ovsá.....	—	47	—	45